

Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej

ul. Świętojerska 16, 00-202 Warszawa
tel. 22 505 25 02, fax 22 505 08
e-mail: nra@nra.pl www.nra.pl

Warszawa, dnia 25 lipca 2023 r.

NRA.015-23.21.2023

Szanowny Pan Senator

Bogdan Zdrojewski

Zastępca przewodniczącego

Komisji Praw Człowieka, Praworządności
i Petycji

W odpowiedzi na pismo BPS.DKS.KPCPP.0330.27.2023 z dnia 22 czerwca 2023 r., dotyczące petycji indywidualnej w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze, poprzez jednoznaczne uregulowanie zakresu ochrony prawnej przysługującej adwokatowi numer druku P 10-33/23, w załączeniu przesyłam opinię prawną Instytutu Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej, prezentującą stanowisko Naczelnej Rady Adwokackiej w zakresie proponowanych w ustawie rozwiązań.

Z poważaniem,

Dyrektor
Instytutu Legislacji i Prac Parlamentarnych
przy Naczelnej Rady Adwokackiej

adw. Dorota Kulirńska

Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej

ul. Świętojerska 16, 00-202 Warszawa
tel. 22 505 25 02, fax 22 505 08
e-mail: nra@nra.pl www.nra.pl

Warszawa, dnia 25 lipca 2023 roku

NRA.015-23.21.2023

OPINIA

Instytutu legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej
dotycząca petycji indywidualnej z dnia 17 marca 2023 roku,
w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy
z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze, poprzez jednoznaczne uregulowanie
zakresu ochrony prawnej przysługującej adwokatowi

Numer druku: P 10-33/23

W przedstawionej do zaopiniowania Naczelnej Radzie Adwokackiej petycji indywidualnej dotyczącej zmiany artykułu 7 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze, autor petycji porusza bardzo istotne zagadnienie z zakresu ochrony prawnej przysługującej adwokatowi.

Prawo do ochrony prawnej adwokata wywodzące się z artykułu 42 Konstytucji wynika z tego, że skoro prawo do korzystania z pomocy obrońcy uznaje się za prawo nierozdzielnie związane z prawem do obrony to zapewnienie na gruncie normatywnym prawa do nieskrępowanego, skutecznego i bezpiecznego wykonywania obowiązków obrończych stanowi istotę prawa do obrony w rozumieniu artykułu 31 ustęp 3 w związku z artykułem 42 ustawy ustęp 2 Konstytucji RP.

Artykuł 7 ust. 1 Prawa o adwokaturze jednoznacznie wskazuje, że; „adwokat podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych korzysta z ochrony prawnej podobnie jak sędzia i prokurator.”

Pomimo lakoniczności wyżej przywołanego przepisu, zawarte w nim stwierdzenie w sposób jednoznaczny wskazuje, że w ramach zapewnienia obywatelowi gwarancji jego Konstytucją gwarantowanego, prawa do obrony oraz sprawiedliwego i niezawisłego wymiaru

sprawiedliwości, adwokat, systemowo powołany do obrony praw obywatela, podlega w związku i przy wykonywaniu swoich obowiązków zawodowych takiej ochronie, jak pozostali funkcjonariusze wymiaru sprawiedliwości, to znaczy sędziowie i prokuratorzy. Przedstawiciele obu tych zawodów korzystają z ochrony, do której odwołuje się artykuł 7 ust. 1 Prawa o adwokaturze, czyli odpowiednio z immunitetu sędziowskiego i prokuratorskiego. Pierwszy z nich sformułowane w artykule 80 i artykule 81 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, 2 w artykule 135 i artykule 138 prawa o prokuraturze.

Analiza prawna normy art. 7 ust. 1 Prawa o adwokaturze prowadzi do wniosku, że nie ulega wątpliwości, iż u podłoża decyzji ustawodawcy o wprowadzeniu tej normy w stosunku do adwokatów leżało zapewnienie ochrony członkom adwokatury jako osobom współodpowiedzialnym za prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości w takiej formule, jak zostało to przewidziane dla sędziów i prokuratorów. Pomimo tych, jak się wydaje oczywistych intencji ustawodawcy norma art. 7 ust. 1 Prawa o adwokaturze do dziś nie doczekała się doprecyzowania, co rodzi konkretne problemy praktyczne, umożliwiające jej stosowanie. Jednoznaczność zaś stwierdzenia ustawodawcy zawarta w normie art. 7 ust. 1 Prawa o adwokaturze, że adwokat w określonych okolicznościach korzysta z ochrony prawnej podobnie jak sędzia i prokurator, determinuje zasadność doprecyzowania tej normy w odniesieniu do norm dotyczących zakresu immunitetu sędziego czy prokuratora. W tym kontekście wnioski petycji należy uznać za w pełni uzasadnione, a przyjęcie w proponowanych w petycji zapisach punktu a) i b), artykułu 7 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze, pozwalające na wypełnienie tego artykułu precyzyjną treścią normatywną, stanowiącą kopie rozwiązań stosowanych względem sędziego i prokuratora, zniósłaby, niewątpliwie, niepożądany z legislacyjnego punktu widzenia stan koniecznego stosowania wobec obecnej treści normy artykułu 7 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze wykładni celowościowej jako drogi wypełnienia tej normy treścią normatywną.

Stąd Naczelna Rada Adwokacka przełącza się do stanowiska postulatora i podkreśla, że uwzględnienie wniosków sformułowanych w petycji wzmocniłoby istotnie ochronę prawną przysługującą adwokatom, która stanowi fundament bezpiecznego i swobodnego wykonywania zawodu adwokata także, a może przede wszystkim w interesie obywateli.

Dyrektor
Instytutu Legislacji i Prac Parlamentarnych
przy Naczelnej Radzie Adwokackiej
adw. Dorota Kulirńska